

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.093/2013/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a Krzyzewsky Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Krzyzewsky Beáta ügyvéd által képviselt felperesnek - a Brandt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Brandt Anna ügyvéd) és Dr. Varró Dénes ügyvéd által képviselt alperes ellen ingó kiadása iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2013. február 12. napján kelt 3.G.40.106/2012/36. számú ítélete ellen az alperes 38. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**.

A felperes által az alperes részére fizetendő marasztalás összegét 1 380 000 (egymillió-háromszáznyolcvanezer) Ft-ra és annak 2008. december 19. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra az elsőfokú ítélet szerinti mértékű kamatára felemeli.

Az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 2 140 000 (kettőmillió-egyszáznegyvenezer) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 000 000 (egymillió) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft másodfokú eljárási illetékből a felperes 10 000 (tízezer) Ft-ot, az alperes 2 490 000 (kettőmillió-négyszázkilencvenezer) Ft-ot köteles megfizetni az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

- 2 -

I N D O K O L Á S :

A **(társasházközösség címe)** szám alatti társasházközösség a 2001. augusztus 21. napján kelt megállapodással határozatlan időre bérbe adta a **(H.)** Kft-nek a közös tulajdonban lévő kazánház pihenőjét és a folyosó meghatározott részét kábeltelevízió hálózat üzemeltetéséhez szükséges fejállomás létesítésére. A **(H.)** Kft. biztosította az alperesnek az S-06 megjelölésű csatornát helyi televízió üzemeltetéséhez, és hozzájárult ahhoz, hogy az alperes az ehhez szükséges technikai berendezéseit a Kft. által bérelt helyiségben a kábeltelevízió fejállomással együtt a nyilatkozat visszavonásáig üzemeltesse.

Az internethálózat kiépítését követően a **(H.)** Kft. a kábeltelevízió és az internet üzemeltetésére a felperessel kötött üzemeltetési szerződést.

A peres felek 2003. január 1. napjától 2003. december 31. napjáig terjedő időre a vállalkozás és a megbízás elemeit magában foglaló szerződést kötöttek, amelyben az alperes díjazás ellenében vállalta a kábeltelevíziós hálózat szerelvényeinek bővítésével, az üzemeltetés ellenőrzésével, a szükséges javításokkal, stb. kapcsolatos munkák elvégzését. A szerződés 10. pontjában rögzítettek szerint a felperes biztosította az alperesnek a szerződés fennállásának ideje alatt a **(település 1. neve)**-i kábeltelevíziós rendszeren helyi kábeltelevíziós csatorna üzemeltetését az S-06 csatorna felhasználásával.

A szerződés utóbb határozatlan időtartamúvá alakult.

E szerződés keretében az alperes 2003. február 19. napján átvette a felperestől a UNAOHM EP 313 típusú 100955 gyári számú CATV és a TSM 2002. típusú 0301386 gyári számú CATV műszereket. Az UNAOHM EP 100955 gyári számú műszert 2003. május 5. napján szervizelés céljából visszaadta a felperesnek, és helyette átvette az UNAOHM 102283 gyári számú készüléket.

A felperes a 2005. április 18. napján kelt levelében felszólította az alperest, hogy szolgáltatassa vissza a részére az UNEOHM EP 313 típusú 100955 gyári számú, valamint a TSM 2002. típusú műszereket azzal, hogy ellenkező esetben azok ellenértékére számlát bocsát ki vele szemben. Utalt arra, hogy szerződésük 2005. február 28. napján azonnali hatállyal megszűnt.

A felperes a megbízási szerződés alapján a 2005. február hónappal bezárólag esedékes díjat fizette meg az alperesnek. Az alperes a Kalocsai Városi Bíróságon 2.P.20.193/2007. szám alatt indult peres eljárásban a 2005. március 1. napjától április 18. napjáig terjedő időre járó megbízási díj megfizetése iránt érvényesített igényt a felperessel szemben. Az elsőfokú bíróság 9. sorszámu ítéletével az alperes keresetének helyt adva, kötelezte jelen per felperesét a keresetben megjelölt

Gf.II.30.093/2013/6. szám

időszakra járó összesen 440 000 Ft megbízási díj és járulékai megfizetésére. A határozatot a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 4.Gf.40.045/2008/3. számú ítéletével

helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában megállapítást nyert, hogy a felek szerződése 2005. április 18. napján megszűnt azzal, hogy a jelen per felperesének felmondását a jelen per alperese elfogadta.

A felperes 2005. április 18. napján a fejállomás elhelyezésére szolgáló helyiséget zárfelfűrészes módszerével elfoglalta, és felszólította az alperest a tulajdonát képező eszközök elvitelére. Ezt követően a helyiséget 2010. április 23. napjáig - a hálózat értékesítéséig - a felperes birtokolta.

A felperes az alperes által korábban felállított antennaárbocokra 2006. október 1., illetve 2008. május 7. napján az alperes hozzájárulásának beszerzése nélkül egy-egy internet adatcsatorna biztosítását szolgáló mikrohullámú antennát szerelt fel.

A felperes 2005. május 3. napján számlát állított ki az UNAOHM EP 313 típusú 100955 gyári számú, illetve a TSM 2002. típusú 0301386 gyári számú műszerek 434 375 Ft, illetve 63 000 Ft ellenértékére 2005. május 8-i fizetési határidővel. Az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperes 2005. június 30. napján írásban is teljesítésre szólította fel. Az alperes a 2005. augusztus 3. napján kelt levelében vállalta kiadni a műszereket az általa követelt megbízási díj kiegyenlítésével egyidejűleg.

A felperes, mint jogosult kérelmére a Kalocsai Városi Bíróság Pk.52.314/2005. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel, mint kötelezettel szemben 497 375 Ft és járulékai megfizetése iránt. Az ellentmondás folytán perré alakult 2.P.20.926/2005. számon indult, majd 6.P.20.534/2008. számon folytatódott eljárásban a felperes - keresetét módosítva - az alperest a fentiekben írt műszerek kiadására kérte kötelezni.

Az alperes a felperes 2005. április 18. napján tanúsított magatartása miatt **(település 1. neve)** Város Önkormányzat Jegyzőjénél birtokvédelmi eljárást kezdeményezett. A kérelmet a jegyző a 5309/2006. számú határozatával elutasította, mert az alperes kérelmét a Ptk-ban írt egy éves határidő eltelte után terjesztette elő.

Az alperes a Kalocsai Városi Bíróságon 2006. november 20. napján birtokháborítás megszüntetése iránt terjesztett elő keresetet a felperessel szemben. A Kalocsai Városi Bíróság 2.P.20.346/2007/25. számú ítéletét a Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2009. február 17. napján kelt 2.Pf.21.809/2008/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az ügyet a Kalocsai Városi Bíróságon P.20.126/2009. számra lajstromozták, és a pert a bíróság a felperes által ingó kiadása iránt kezdeményezett 5.P.20.534/2008. számú ügghöz egyesítette. A bíróság 5.P.20.534/2008/7. számú végzésével megállapította hatáskörének hiányát, és az iratokat áttenni rendelte a Bács-Kiskun

Megyei Bírósághoz azzal az indokkal, hogy a megismételt eljárásban az alperes viszontkereseti kérelmét felemelte és a birtokháborítással okozott kár megtérítése címén 51 406 240 Ft megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság előtt a per 7.G.40.132/2009. szám alatt került lajstromozásra, majd szünetelés folytán 40.106/2012. számon folytatódott.

A felperes módosított keresetében 434 375 Ft és annak 2005. május 8. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a UNAOHM EP 313 típusú 102283 gyári számú CATV műszer ellenértékeként. Előadta, hogy időközben a TSM 2002 típusú 0301283 gyártási számú mérőműszert a rendőrség az alperestől lefoglalta, és a részére kiadta.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy a műszert a felperestől átvette, védekezése szerint azonban az 2005. április 18. napján a felperes által elkövetett birtokháborítás során visszakerült a felperes birtokába. Egyidejűleg viszontkeresetet terjesztett elő, amelyet utóbb módosítva kérte annak megállapítását, hogy a felperes birtokháborítást követett el, amikor 2005. április 18. napján a perbeli helyiségbe zártörés módszerével behatolt és azt elfoglalta. Kérte, a bíróság kötelezze a felperest a birtokháborító magatartással okozott kára megtérítéseként 45 900 000 Ft megtérítésére. Előadta, hogy a felperes jogellenes magatartása miatt nem tudta működtetni a **(település 2. neve)**, illetve a **(település 1. neve)** helyi televíziókat, mert nem tudta a S-06 csatorna használatával a készített műsort továbbítani.

Hivatkozott arra is, a felperes azzal, hogy az általa készített antennaárbocra 2006. októberében, illetve 2008. május 7-én antennát szerelt fel, ugyancsak birtokháborítást követett el. A jogellenes használat miatt használati díj iránti igényt terjesztett elő. A két adatcsatorna használatáért 2 160 000 Ft, illetve 1 440 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

Az összesen 49 500 000 Ft tökekövetelése után 2005. április 19. napjától kérte az alperest késedelmi kamat megfizetésére is kötelezni.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy 2010-ig a társasház tetőszerkezetén elhelyezett antennaárbocot használta. Álláspontja szerint azonban erre jogosult volt. Hangsúlyozta, a társasházközösség hozzájárulásával és engedélyével ellenszolgáltatás fejében működtette a fejállomást és használta az antennaárbocot. Hivatkozott arra, hogy az alperessel kötött szerződése 2005. április 18. napján megszűnt, ezen időponttól kezdődően az alperes nem volt jogosult a fejállomás használatára, ezért kára a birtoksértéssel nem hozható okozati összefüggésbe. Érvelése szerint az alperes megsértette a kárenyhítési, kármegelőzési kötelezettségét, mivel elmulasztotta másik kábelhálózaton keresztül nyújtani az általa vállalt műsorszolgáltatást, holott erre lett volna lehetősége.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 942 625 Ft-ot és annak 2009. január 1. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett minden naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes

- 5 -

Gf.II.30.093/2013/6. szám

jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2 180 950 Ft perköltséget, valamint az államnak 870 000 Ft eljárási illetéket. Határozatának indokolása

szerint az alperes nem vitásan átvette a felperestől az UNAOHM EP 100955 gyári számú műszert, azt azonban bizonyítani nem tudta, hogy az visszakerült a felperes birtokába. Utalt arra, hogy az alperes a műszer számlában feltüntetett ellenértékét összegszerűségében nem vitatta, ezért a módosított kereset szerint az alperes 437 375 Ft megfizetésére köteles.

Az alperes viszontkeresetét vizsgálva megállapította, hogy a felperes 2005. április 18. napján birtokháborítást követett el azzal, hogy az alperest megfosztotta a helyiség birtokától. A birtokháborításhoz kapcsolódó jogkövetkezmények levonását azonban nem találta teljesíthetőnek, figyelemmel arra, hogy a perbeli helyiségnek 2010. április 24. napjától már nem a felperes a birtokosa.

Az alperes kártérítésre alapított viszontkeresetét nem találta megalapozottnak. Jogi okfejtése szerint a felperesnek az S-06 csatorna alperes részére történő biztosítására vonatkozó kötelezettsége a megbízási szerződés 10. pontjában foglaltak alapján a szerződés fennállásának időtartama alatt állt fenn. Tekintve, hogy a szerződés 2005. április 18. napján megszűnt, az ezt követő időponttól a felperest e kötelezettség nem terhelte. Ezért az, hogy 2005. április 18. napját követően az alperes az S-06 csatornát nem használhatta, kárával nincs okozati összefüggésben. Utalt arra, nem volt akadálya annak, hogy az alperes a műsorjelet más módon továbbítsa, és az önkormányzatokkal kötött szerződésben vállalt kötelezettségét ily módon teljesítse.

Az antennaárbc használatával kapcsolatos igényt részben találta megalapozottnak. Bizonyítottnak fogadta el, hogy az antennaárbc az alperes tulajdonát képezi, s mint tulajdonost megilleti a használat és a hasznok szedésének joga. Rámutatott, az alperes az antenna használatához nem járult hozzá, ezért használati díj iránti igénye megalapozott. Részletesen levezetett számítása szerint a felperes által fizetendő használati díj összegét - helyesen - 2006. október 1. napjától 2010. április 23. napjára terjedő időre 1 380 000 Ft-ban állapította meg. Ezen követelésbe beszámította a felperesnek megítélt 437 375 Ft-ot és a különbözetként jelentkező 942 625 Ft és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte a felperest.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében az alperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és a módosított viszontkeresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalának utasítására irányult. Hangsúlyozta, az elsőfokú ítélet megállapításával szemben a perbeli műszert 2003. február 19. napján vette át, 2003. május 5-e az az időpont, amikor azt a felperesnek visszajuttatta. Az ezen a napon kelt nyilatkozatból kitűnően műszaki hiba miatt szervizelés céljából leadta az UNAOHM EP 313 típusú. 100955 gyári számú CATV

műszert és helyette átvette az UNAOHM EP 313 típusú 102283 gysz. műszert, azaz a per tárgyává tett műszer nem került vissza soha többé a birtokába. A felperes a 2005. május 3. napján kelt számlán ezen műszer ellenértékét kívánta vele szemben érvényesíteni. Hangsúlyozta, e számlát a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését megelőzően a felperes a részére nem kézbesítette, az kizárólag az elsőfokú eljárás során

került a birtokába, mindez pedig azt jelenti, hogy nem esett késedelembe, és a perre sem adott okot.

Tévesnek minősítette az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, miszerint a műszer ellenértékét nem vitatta. Érvelése szerint a követelés jogalapját mindvégig vitatta, amely álláspontja szerint maga után vonta az összecszerűség vitatását is, másrészt a 2010. április 19. napján kelt beadványában kifejezetten kifogásolta, hogy a felperes egy használt műszer ellenértékét újkori állapota szerinti ellenértékben, beszerzési áron jelöli meg. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a műszer 2003. május 5. napján történt visszaadására vonatkozó okiratot, amelyet a periratokhoz csatolt. Kiemelte, hogy a felperes által kezdeményezett büntetőeljárásban vele szemben a sikkasztás bűncselekményét nem találta az eljáró hatóság megállapíthatónak.

Az antennaárboccal kapcsolatos használati díj tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta késedelmi kamatigényét.

Fellebbezése kiegészítésében változatlanul fenntartotta azon álláspontját, hogy a 2003. január 1. napján kelt megbízási szerződés határozatlan időtartamúvá vált, s az jogszerűen felmondásra soha nem került. Véleménye szerint a megszűnés dátuma nem lehet 2005. április 18. napja, mert az értesítő levél, amit a felperes küldött, 2005. április 19. napján kelt, és azt ő 2005. április 22. napján vette át. Hangsúlyozta, a 2010. április 19. napján kelt beadványában részletesen ismertette azokat a jogszabályokat, amelyek alátámasztják, hogy a műsorelosztó felperesnek nincs jogköre megszüntetni a már üzemelő televíziókat önhatalmúan. Ez pedig azt jelenti, hogy a 2003. január 1. napján kelt szerződés 10. pontjában foglaltakat a felperesnek akként kellett volna módosítania, hogy az ingyenes csatornahasználat helyett piaci áron kellett volna biztosítania a csatornát a részére. Kiemelte, hogy a felperesnek jogszabályi kötelezettsége is volt a műsorszolgáltatás biztosítása.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

A keresettel, illetve az alperes kártérítésre alapított viszontkeresetével kapcsolatos jogvita elbírálása szempontjából lényegi kérdés, hogy a felek 2003. január 1. napján kötött, és utóbb határozatlan időtartamúvá vált szerződése megszűnt-e, s ha igen milyen időpontban. Az alperes által megbízási díj megfizetése iránt kezdeményezett perben hozott jogerős ítélet (Bács-Kiskun Megyei Bíróság 4.Gf.40.045/2008/3.) indokolásában a bíróság azt állapította meg, hogy a felek szerződése 2005. április 18. napján szűnt meg. A határozat indokolásának ezen megállapítása a jelen perbeli jogvita eldöntése szempontjából nem minősül ugyan ítélt dolognak, azonban az

- 7 -

Gf.II.30.093/2013/6. szám

ítélőtábla álláspontja is ezzel megegyező. Tény ugyanis, hogy a felperes a 2005. április 18. napján kelt levelében azt közölte az alperessel, hogy a szerződés 2005. február 28. napján azonnali hatállyal megszűnt. Az is tény, hogy az alperes a megbízási szerződésből eredő díjigényét 2008. április 18. napjáig kívánta a felperessel szemben érvényesíteni azzal, hogy a szerződés teljesítése körében ezen időpontig végzett tevékenységet. A szerződést az ezt követő időpontban maga sem tekintette fennállónak, hiszen nem

támasztott a felperessel szemben igényt a szerződésben foglalt feladatok biztosítása érdekében. Lényeges továbbá, hogy a felperes keresetében azoknak a műszereknek a kiadására illetve ellenértékük megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amelyeket a megbízási szerződés alapján végzett feladatok ellátása céljából bocsátott az alperes birtokába. Az alperes a pert megelőzően a felperesnek írt, 2005. augusztus 3. napján kelt levelében, illetve a Kalocsai Városi Bíróság előtt P.20.926/2005/9. számú jegyzőkönyvben 2006. szeptember 14. napján rögzített nyilatkozatában elismerte, hogy a felperesi tulajdonban álló műszerek a birtokában vannak, arra azonban nem hivatkozott, hogy a műszerek kiadására azért nem köteles, mert a szerződés fennáll, és az elsőfokú ítéletnek a műszer ellenértéke megfizetésére kötelező rendelkezését sem ezen okból kifogásolja. Mindebből pedig az a következtetés vonható le, hogy 2005. április 18. napját követően a megbízási jogviszonyt egyik fél sem kívánta fenntartani, szerződésüket ráutaló magatartással 2005. április 18. napján megszüntették (Ptk. 319. § (1) bekezdés).

A felmondás jogszerűségével kapcsolatos fellebbezési érvelés kapcsán rámutat az ítélőtábla arra, hogy a Ptk. 483. § (1) bekezdése biztosítja a megbízó számára azt a jogosultságot, hogy a szerződést bármikor azonnali hatállyal felmondja. Az alperes maga adta elő, hogy 2005. április 22. napján a felmondásnak tekintett április 18-án kelt felperesi levelet átvette, ezáltal a felmondás hatályosult, és ezzel a megbízási szerződés a Ptk. 321. § (1) bekezdése alapján az alperesi érvelés elfogadása esetén is megszűntnek tekintendő.

A felperes keresetét illetően a szerződés megszűnésének jogkövetkezménye, hogy az alperes a szerződés alapján birtokába került dolgok tekintetében jogalap nélküli birtokossá vált, ezért a Pp. 193. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes tulajdonát képező műszerek kiadására, illetve ellenértéke megtérítésére. A 2003. február 19. napján kelt átvételi elismervény igazolja, hogy az alperes a felperestől két műszert vett át. Arra helytállóan hivatkozik az alperes, hogy ezek egyikét 2003. május 5-én a felperes kicserélte, és ezt követően egy ugyanolyan típusú, de másik gyári számú (102283) műszer került az alperes birtokába. Tény, hogy a felperes mind a fizetési meghagyásban, mind az utóbbi perre alakult eljárás során keresetében az előbbi, vagyis a 2003. májusában visszaadott készülék gyári számát tüntette fel, és ezzel kapcsolatban kívánt követelést érvényesíteni, a 2012. szeptember 24. napján érkezett 16. sorszámú beadványában azonban keresetét akként módosította, hogy a 102283 gyári számú cserekészülék kiadására illetve értékének megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Alaptalan tehát az a fellebbezési érvelés, hogy az elsőfokú bíróság olyan műszer ellenértékének megfizetésére kötelezte az alperest, amely nem képezi a per tárgyát.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a kereset tárgyává tett műszerek abban a társasházi helyiségben maradtak, amelyet a felperes 2005. április 18-án birtokháborítással foglalt el, és így azok ekkor visszakerültek a felperes birtokába. Ezt az alperesi előadást azonban cáfolja egyfelől az a tény, hogy a TSM 2002 típusú műszert a per során az alperestől foglalta le a rendőrség az ellene kezdeményezett büntetőeljárásban, másfelől az alperes a 2005. augusztus 3. napján kelt levelében, továbbá a perben a Kalocsai Városi Bíróság P.20.926/2005/9. számú jegyzőkönyvében foglalt, már hivatkozott nyilatkozatában is elismerte, hogy a műszer a birtokában van. Mindezzel szemben nem tudott az alperes arra

vonatkozó bizonyítékot felajánlani, amely igazolná, hogy a fellebbezéssel érintett készülék is visszakért a felpereshez.

Mindezek után - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem Pp. 253. § (3) bekezdésében írt korlátaira figyelemmel - az ítéletábrának az alperesi fellebbezés kapcsán a fizetendő ellenérték kérdésében kellett állást foglalnia. Megalapozottan kifogásolta az alperes az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, miszerint a készülék felperes által megjelölt értékét nem vitatta. Ezzel szemben már az elsőfokú eljárásban is hangsúlyozta a 2010. április 19. napján kelt beadványában, hogy a felperes által megjelölt ellenérték túlzott, mivel az a műszer új állapotú beszerzési árának felel meg, holott a felperestől egy használt készüléket kapott. Az alperes indítványára az ítéletábra a másodfokú eljárásban beszerezte az alperes ellen a perbeli készülékek eltulajdonítása miatt indult büntetőeljárás iratait. A Kalocsai Rendőr-kapitányság Bűnügyi Osztálya Vizsgálati Alosztálya előtt 913/2007.Bü. számú ügyben beszerzett, a forgalmazótól származó adatok szerint az UNAOHM EP 313 típusú mérőműszer - a használt állapotára figyelemmel - 200 000 Ft értéket képvisel. Mindezek alapján az alperes alappal vitatta az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését, így az ítéletábra a felperes keresetét 200 000 Ft erejéig találta megalapozottnak.

Az előzőekben kifejtettek alapján alaptalan az a fellebbezési érvelés, hogy a keresetet illetően az alperes a perre okot nem adott, hiszen az egyik készülék a per során került tőle lefoglalásra, a másik készülék felperesnek történő visszaadását pedig bizonyítani nem tudta.

A felperes késedelmi kamatkövetelést is érvényesíteni kívánt a műszer ellenértéke tekintetében. Az elsőfokú bíróság azonban erről döntést nem hozott. Az ítélet rendelkező része nem tartalmaz a keresetet részben elutasító rendelkezést, és az ítélet indokolása sem tér ki erre a kérelemre. E tekintetben tehát az ítélet kiegészítésének van helye. Erre figyelemmel az ítéletábra nem foglalt állást az alperes késedelme hiányával kapcsolatos fellebbezési előadását illetően.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az alperest terhelő marasztalás összegét 200 000 Ft-ra leszállította.

Az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróságnak az alperes kártérítési igénye megalapozatlanságával kapcsolatos álláspontját. A Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte annak

Gf.II.30.093/2013/6. szám

bizonyítása, hogy a felperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben kára keletkezett. Az alperes e bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni.

Tény, hogy a felperes az alperes sérelmére birtokháborítást követett el, e magatartás azonban az alperes kárával nem hozható okozati összefüggésbe. Az alperes kárigényét arra alapítja, hogy a birtokháborító magatartást követően nem tudta folytatni televíziós műsorszolgáltatási tevékenységét. Lényeges, hogy a műsorszolgáltatás az S-06 megjelölésű kábeltelvíziós csatornán történt. A 2003. január 1. napján kelt szerződés alapján azonban a felperes a csatornahasználat lehetőségét a szerződés fennállásának

időtartama alatt biztosította az alperes számára. Az előzőekben írtak szerint a felek szerződése 2005. április 18. napján megszűnt, így ezen időponttól megszűnt a felperesnek a csatornahasználat biztosítására vonatkozó kötelezettsége is.

Nem terheli mulasztás a felperest a tekintetben sem, hogy a megbízási szerződés megszűnését követően az alperessel nem kötött újabb szerződést az alperes által készített műsor elosztására. A rádiózásról és televíziózásról szóló - a felek szerződésének megszűnésekor még hatályos - 1996. évi I. tv. 118. § (3) bekezdése akként rendelkezett, hogy a műsorelosztót - kapacitásának legalább 10 %-áig, de legfeljebb három műsorszolgáltatóig - a helyi műsorszolgáltatók szerződéses ajánlatára szerződéskötési kötelezettség terheli. Ezzel megegyező rendelkezést tartalmazott az alperes által a perben érvelésének alátámasztására hivatkozott, a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló - 2007. július 1-től a perbeli időszak alatt hatályban volt - 2007. évi LXXIV. tv. 25. § (5) bekezdése is. Megállapítható tehát, hogy a műsorelosztó felperest szerződéskötési kötelezettség - az egyéb feltételek fennállása esetén is - a műsorszolgáltató alperes szerződéses ajánlata esetén terhelte volna, az pedig tény, hogy az alperes szerződési ajánlatot a felperesnek a műsorelosztásra nézve nem tett. Ez egyben azt jelenti, hogy a felperes nem tanúsított jogellenes magatartást azzal, hogy nem biztosított csatornát az alperes által készített műsorok elosztására, így kártérítési felelőssége nem állapítható meg.

A perbeli jogvita eldöntése szempontjából közömbös az alperes másodfokú eljárásban tett azon előadása, miszerint a felperes a fogyasztókkal kötött szerződéseiben általa alkalmazott általános szerződési feltételekben feltüntette a jogviszony megszűnését követően is az alperesi műsorszolgáltatást.

Az alperes antennaárboc felperes általi használatával kapcsolatos viszontkeresetét elbíráló elsőfokú ítéleti rendelkezést kizárólag a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja tekintetében érintette a fellebbezés. Az elsőfokú bíróság 2009. január 1. napjától ítelt meg késedelmi kamatot az alperesnek, a késedelemmel érintett időszak középarányos időpontja azonban 2008. január 1. napja, így a felperest ekkortól kezdve terheli késedelmi kamatfizetési kötelezettség. Az alperes tehát igényt tarthat 1 380 000 Ft használati díjra, valamint annak 2008. január 1. napjától kezdődően a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatára. Ebbe számítandó be a Ptk. 296. § (1) bekezdése alapján a felperes javára megítélt 200 000 Ft, amelyet a Ptk. 293. §-a alapján elsősorban a kamatra kell elszámolni. Ezen összeg az 1 380 000 Ft kamatát 2008. december 18.

- 10 -

napjáig fedezi. Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a felperes által fizetendő marasztalás összegét 1 380 000 Ft-ra, valamint annak 2008. december 19. napjától járó, az elsőfokú ítélet szerinti mértékű kamatára felemelte.

A kifejtettekre tekintettel a felperes keresete csak részben bizonyult megalapozottnak, ezért az ítélet tábla ehhez igazodóan leszállította az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét. Az elsőfokú ítélet illeték viselésére vonatkozó rendelkezését mindez nem érinti, mivel az kizárólag az alperes viszontkeresetének elutasítása folytán felmerült elsőfokú eljárási illeték viselésére vonatkozik.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése túlnyomó részben alaptalannak bizonyult, ezért az ítéletábra a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes - jogi képviselőjével felmerült 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, 5. és 4/A. §-a szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perkötségének a megfizetésére. A feljegyzett másodfokú eljárási illetéket a peres felek az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján pervesztességük arányában kötelesek megfizetni az államnak.

S z e g e d, 2013. június 26.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró